

РЕШЕНИЕ

№ 4090

гр. София, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1802** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. Е. М. - управител, действащ чрез пълномощника си адв. Н. Г., против решение № 3 от 02.01.2022 г., постановено по НАХД № 16123/2021 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 592809-F610116/27.08.2021 г., издадено от директора на Офис "М." в ТД на НАП С., с което на дружеството, на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване са наложени 8 (осем) административни наказания „имуществена санкция“ в размер от по 500.00 лева всяко, за извършени 8 (осем) отделни административни нарушения по чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите за осигурените при тях лица /Наредбата/ във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/. Наведени са доводи за неправилност поради противоречие с материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди се, че Софийският районен съд не е обсъдил възраженията изложени в сезиращата го жалба, поради което решението е немотивирано. Конкретно се посочва, че при съставянето на АУАН е допуснато съществено нарушение на

процедурата, а именно: АУАН не е съставен в присъствието на двама свидетели, което е самостоятелно основание за неговата отмяна. Изтъква се и, че в нарушение на изискванията на чл. 18 от ЗАНН в наказателното постановление са определени 8 /осем/ броя наказания за едно и също нарушение. Оспорва се авторството на вменените нарушения, като в подкрепа на това се сочи нормата на чл. 24, ал. 2 от ЗАНН, съгласно която за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят служителите, които са ги извършили, а не самото юридическо лице. Намират се за неправилни изводите на Софийския районен съд, че в случая не са налице предпоставките за прилагане на нормата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като в случая има подадена декларация и то само една седмица по - късно. Изтъква се, че дължимите суми, във връзка с които е следвало да бъде подадена декларацията, са внесени в срок в държавния бюджет, както и обстоятелството, че действително декларацията е подадена със закъснение, но преди издаване на АУАН. По тези съображения моли за отмяна на обжалваното решение, заедно с потвърденото с него наказателно постановление. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът Териториална дирекция на Национална агенция за приходите, чрез процесуалния си представител юр. М., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от надлежна страна, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийският районен съд е установил от фактическа страна следното: На 07.04.2021 г. в ТД на НАП С., офис „М.“ по повод неподadena в срок Декларация Образец №1 от [фирма] е извършена проверка в информационния масив „Справка-Данни за осигуряването по Булстат“, при която е установено, че търговското дружество, в качеството му на работодател и осигурител, съгласно чл. 5 от КСО, не е подало в ТД НАП С. в срок до 25-то число на месеца следващ месеца, за който се отнася, или иначе казано в срок до 25.03.2021 г., писмена декларация образец № 1 за месец февруари на 2021 г. с данни за дните на осигуряване, осигурителният доход, брутно трудово възнаграждение, задължителни осигурителни вноски за осигурените лица, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“, начисления облагаем доход, и начисления данък за доходи от трудови правоотношения по смисъла на ЗДДСФЛ и други данни, свързани с осигуряването на лицата: 1. З. Р. И.; 2. С. Б. Б.; 3. А. С. Ц.; 4. Е. Р. И.; 5. В. Р. Б.; 6. Д. Е. Г.; 7. Б. Е. М. и 8. М. Х. М..

Декларация образец № 1 за месец февруари на 2021 г. е подадена на 08.04.2021 г. Същата е приета с протокол с изх. № 2200021363679/08.04.2021 г.

В основа на резултатите от проверката контролните органи приели, че е налице извършено нарушение по чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за

съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите за осигурените при тях лица във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Съставен е АУАН №F610116/23.04.2021 г., предявен и подписан от пълномощник на дружеството. Въз основа на този АУАН на 27.08.2021 г. е издадено наказателното постановление, предмет на първоинстанционното производство, с което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е ангажирана административно наказателната отговорност на търговското дружество .

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същите са съставени/издадени от компетентен орган при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Изрично са посочени законовите разпоредби, които са нарушени. Нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно, така че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. Обосновал е извод, че търговското дружество безспорно е извършило посочените нарушения, поради което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност. Приел е, че нарушението не представлява маловажен случай, предвид това, че случаите на извършените осем на брой административни нарушения не разкриват отклонение от белезите на типичните деяния от този вид.

Решението е правилно.

При постановяването му не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно (чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН във връзка с чл. 218, ал. 2 от АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на съда, законността на състава, длъжимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба).

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, установената от Софийския районен съд фактическа обстановка. Не е допуснато съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствените материали.

Не се споделят доводите на касационния жалбоподател за допуснато нарушение на чл. 40 от ЗАНН относно свидетелите при съставяне на акта. АУАН е съставен в присъствието на един свидетел при установяване на нарушението. Действително, разпоредбата предвижда, че АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, а ал. 3 постановява, че при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. Разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, обаче поставя изискване актът да бъде подписан от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него. Анализът на посочените разпоредби сочи, че не е задължително АУАН да бъде съставен в присъствието на двама свидетели – очевидци на нарушението или такива, присъствали при установяването му (аргумент от разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН). В процесния случай, актът е подписан, както от съставителя, така и от лице, присъствало при установяване на нарушението, което означава, че е спазено изискването на чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН и не е допуснато съществено процесуално нарушение.

Неоснователно е и възражението за немотивираност на оспореното решение. Настоящата инстанция намира, че неизлагането на подробни мотиви по възраженията, изложени в жалбата против наказателното постановление не съставлява съществено процесуално нарушение от страна на първоинстанционния съд, доколкото същото не се е отразило върху крайния извод за законосъобразно провеждане на процедурата по налагане на административно наказание. Лаконичността на мотивите на съда не е касационно основание.

Възражението, че в нарушение на изискванията на чл. 18 от ЗАНН в процесното наказателно постановление са определени 8 /осем/ броя наказания за едно и също нарушение, също е неоснователно. Съгласно чл. 18 от ЗАНН когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. В настоящи случай, административно наказващият орган е санкционирал дружеството с осем наказания за осем отделни нарушения, изразяващи се в неподаване на декларация образец № 1 в законоустановения срок за лицата 1. З. Р. И.; 2. С. Б. Б.; 3. А. С. Ц.; 4. Е. Р. И.; 5. В. Р. Б.; 6. Д. Е. Г.; 7. Б. Е. М. и 8. М. Х. М., като за всяко едно от установените нарушения следва да бъде наложено отделно административно наказание. Софийският районен съд коректно е заключил, че след като в АУАН и в наказателното постановление са посочени осем лица, за които е установено, че няма подадена декларация обр. № 1, то неподаването на декларация за всяко едно от тях е самостоятелно деяние и следва да бъде наложена санкция за всяко от осемте нарушения. Това е така, тъй като всяко от осемте деяния са съставомерни от обективна страна. В производството по налагане на административни наказания е без значение сходната фактическа обстановка, при която са осъществени различните нарушения. Нито се прилага нормата на чл. 23 от НК за определяне на едно общо наказание.

Касационната инстанция намира доводите на районния съдия за доказаност на административно-наказателното обвинение за извършено нарушение по чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за направени при правилно прилагане на материалния закон, поради което не е налице отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. работодателите, осигурителите и техни клонове и поделения, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица или упълномощени от тях лица подават в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите декларации по образец № 1, 3 и 5 съгласно приложения № 1, 2 и 3. Декларациите се подават за всеки календарен месец до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните.

В случая по делото не се спори, че за [фирма] е възникнало задължение за месец февруари на 2021 г., в срок до 25-то число на месеца, следващ месеца за който са данните, или в срок до 25.03.2021 г., да подаде декларация обр. № 1 с изискващите се данни за посочените лица: 1. З. Р. И.; 2. С. Б. Б.; 3. А. С. Ц.; 4. Е. Р. И.; 5. В. Р. Б.; 6. Д. Е. Г.; 7. Б. Е. М. и 8. М. Х. М.. Не е спорно и, че декларация обр. № 1 е подадена на 08.04.2021 г., съгласно протокол с изх. № 22000213631679/08.04.2021 г.

Санкционната разпоредба на чл. 355, ал. 1 от КСО предвижда, че който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 9 и разпоредбите на нормативните актове по

прилагането им, се наказва с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. В случая, всяко едно от осемте наложени административни наказания са в минимално установения от закона размер от 500 лв., при отчитане от страна на административно наказващия орган на предвидените в чл. 27, ал. 1 и, ал. 2 от ЗАНН критерии и обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път.

Не на последно място, настоящата инстанция намира, че неизпълненото задължение от страна на [фирма] към държавата не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, а именно такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. По тази причина наказаното дружество не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Административните нарушения, за които е санкционирано търговското дружество, са формални (такива на "на просто извършване"). Нарушенията от този вида са довършени с факта на неизпълнение на предвидените в КСО задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение самото застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Действително, приложението на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай, неизпълненото задължение от страна на наказаното дружество е засегнало държавна политика по проследяване на данните за осигурените лица и длъжимите за тях осигурителни вноски, освен това, са извършени осем на брой административни нарушения, които не разкриват отклонение от белезите на типичните деяния от този вид. По тази причина и предвид констатираното закъснение, обществената опасност е с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред и не представлява маловажен случай.

По изложените съображения обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д от ЗАНН, при направеното своевременно искане, на ответника по касация се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София град, X.-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3 от 02.01.2022 г., постановено по нахд № 16123/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Национална агенция за

приходите [населено място] разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.